

No. 28614

**FINLAND
and
UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND**

**Memorandum of Understanding regarding mutual administrative assistance between their customs authorities.
Signed at Helsinki on 26 July 1990**

Authentic texts: Finnish and English.

Registered by Finland on 29 January 1992.

**FINLANDE
et
ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE
ET D'IRLANDE DU NORD**

Mémorandum d'accord concernant l'assistance mutuelle administrative entre leurs autorités douanières respectives. Signé à Helsinki le 26 juillet 1990

Textes authentiques : finlandais et anglais.

Enregistré par la Finlande le 29 janvier 1992.

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SUOMEN TASAVALLAN HALLITUKSEN JA ISON-BRITANNIAN JA
POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN
HALLITUKSEN VÄLINEN SOPIMUS KESKINÄISESTÄ HAL-
LINNOLLISESTA AVUNANNOSTA NIIDEN TULLIVIRANO-
MAISTEN KESKEN

Suomen tasavallan hallitus ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, jotka

katsovat, että tullilakien vastaiset teot vahingoittavat kummankin maan taloudellisia, verot-aloudellisia ja sosiaalisia etuja,

katsovat, että huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden kauppa on vaara kansanterveydelle ja yhteiskunnalle,

katsovat, että on tärkeää varmistaa tavaroiden raahantuonnin tai maastaviennin yhteydessä kannettavien tullien, verojen ja muiden maksujen täsmällinen määrääminen sekä kieltoja, rajoituksia ja valvontaa koskevien määräysten asianmukainen soveltaminen,

ovat vakuuttuneita siitä, että pyrkimyksiä tullilakien vastaisten tekojen ehkäisemiseksi ja suuremman tarkkuuden saavuttamiseksi tullien, verojen ja muiden maksujen kantamisessa, voitaisiin tehostaa tulliviranomaisten välisellä tiiviillä yhteistyöllä,

ottavat huomioon Tulliyhteistyöneuvoston 5 päivänä joulukuuta 1953 antaman suosituksen keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta,

ja jotka ottavat huomioon myös Yhdistyneiden Kansakuntien alaisuudessa New Yorkissa 30 päivänä maaliskuuta 1961 tehdyn huumausaineyleissopimuksen, Wienissä 21 päivänä helmikuuta 1971 tehdyn psykotrooppisia aineita koskevan yleissopimuksen sekä Wienissä 19 päivänä joulukuuta 1988 huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laittoman kaupan vastustamiseksi tehdyn yleissopimuksen määräykset,

ovat sopineet seuraavaa:

Määritelmät

1 kappale

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan:

(a) "valtiolla" toista niistä valtioista, joiden hallitukset ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen;

(b) "tullilaeilla" tavaroiden ja maksuvälineiden tuonnista, viennistä ja kauttakuljetuksesta annettujen lakien tai säännösten määräyksiä,

jotka koskevat tulleja, veroja tai muita maksuja taikka kieltoja, rajoituksia tai valvontaa;

(c) "tulliviranomaisella" Suomen tasavallassa tullihallitusta ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa sen tulli- ja valmisteverolaitosta (Her Majesty's Customs and Excise);

(d) "tullilakien vastaisella teolla" mitä tahansa tullilakien rikkomista tai sen yrittämistä.

Soveltamisala

2 kappale

1. Hallitukset antavat tulliviranomaistensa välityksellä ja tämän sopimuksen määräysten mukaisesti toisilleen keskinäistä apua:

(a) tullilakiensa asianmukaisen noudattamisen varmistamiseksi;

(b) tullilakiensa vastaisten tekojen ehkäisemiseksi, tutkimiseksi ja niitä koskeviin syytetöihin ryhtymiseksi;

(c) tapauksissa, jotka koskevat tullilakien soveltamiseen liittyvien asiakirjojen tiedoksiantoa.

2. Tämän sopimuksen puitteissa apua annetaan pyynnön saaneen valtion lakien ja säännösten mukaisesti sekä tulliviranomaisen toimivallan ja käytettävissä olevien voimavarojen rajoissa.

3. Tämä sopimus ei koske tullien, verojen ja muiden maksujen perintää.

Henkilö-, kulkuneuvo- ja tavaravaltvonta

3 kappale

Valtioiden tulliviranomaiset valvovat joko oma-aloitteisesti tai pyynnöstä erityisesti muun muassa:

(a) henkilöitä, joiden tiedetään tai epäillään rikkovan toisen valtion tullilakeja;

(b) sellaisten tavaroiden ja maksuvälineiden liikkumista, joiden toisen valtion tulliviranomainen ilmoittaa olevan huomattavan sen alueelle tai alueelta tapahtuvan laittoman kaupan kohteena;

(c) kulkuneuvoja, joita tiedetään tai epäillään käytettävän toisen valtion tullilakien vastaisissa teoissa;

(d) paikkoja, joita käytetään sellaisten tavaroiden varastointiin, jotka saattavat olla huomattavan laittoman kaupan kohteena toisessa valtiossa.

Tietojen välittäminen

4 kappale

1. Valtioiden tulliviranomaiset toimittavat joko oma-aloitteisesti tai pyynnöstä toisilleen kaikkia tietoja, jotka voivat auttaa varmistamaan täsmällisyyden:

(a) tullien ja muiden tuonnin ja viennin yhteydessä kannettavien verojen ja maksujen kantamisessa sekä erityisesti sellaisten tietojen osalta, jotka voivat auttaa tavaroiden tullausarvon ja tariffinimikkeen määrittämisessä;

(b) tuontia ja vientiä koskevien kieltojen ja rajoitusten soveltamisessa;

(c) sellaisten alkuperäsääntöjen soveltamisessa, jotka eivät sisälly muihin järjestelyihin.

2. Jos pyynnön saaneella viranomaisella ei ole käytettävissään pyydettyä tietoa, se voi harkintansa mukaan pyrkiä hankkimaan kyseisen tiedon omien tullilakiensa määräysten mukaisesti.

5 kappale

Toisen valtion tulliviranomainen ilmoittaa pyynnöstä toisen valtion tulliviranomaiselle tietoja seuraavista seikoista:

(a) onko pyynnön esittäneen valtion alueelle tuodut tavarat vietty laillisesti pyynnön saaneen valtion alueelta;

(b) onko pyynnön esittäneen valtion alueelta vietyt tavarat tuotu laillisesti pyynnön saaneen valtion alueelle ja millaiseen tullimenettelyyn ne mahdollisesti on asetettu.

6 kappale

Toisen valtion tulliviranomainen toimittaa oma-aloitteisesti tai pyynnöstä toisen valtion tulliviranomaiselle kaikkia sellaisia tietoja, joista tälle on todennäköisesti hyötyä tullilakien vastaisten tekojen selvittämisessä ja erityisesti tietoja:

(a) henkilöistä, joiden tiedetään tai epäillään syyllistyvän toisen valtion tullilakien vastaisiin tekoihin;

(b) tavaroista, joiden tiedetään tai epäillään olevan laittoman kaupan kohteena;

(c) kulkuneuvoista, joita tiedetään tai epäillään käytettävän toisen valtion tullilakien vastaisissa teoissa;

(d) tavoista ja menetelmistä, joita tiedetään tai epäillään käytettävän tullilakien vastaisissa teoissa.

7 kappale

Toisen valtion tulliviranomainen toimittaa omasta aloitteestaan tai pyynnöstä toisen valtion tulliviranomaiselle selontekoja, pöytäkirjattua todistusaineistoa tai oikeiksi todistettuja asiakirjajäljennöksiä, jotka sisältävät kaikkia saatavilla olevia tietoja suoritetuista tai suunnitelluista toimituksista, jotka ovat tai näyttävät olevan jälkimmäisen valtion tullilakien vastaisia.

8 kappale

Tässä sopimuksessa tarkoitetut asiakirjat voidaan korvata tietokoneella tuotetulla missä tahansa muodossa olevalla samansisällöisellä tiedolla. Samanaikaisesti toimitetaan kaikki materiaalin tulkintaa tai käyttöä varten tarvittavat tiedot.

9 kappale

1. Alkuperäisiä asiakirjakokoelmia ja asiakirjoja pyydetään vain silloin, kun oikeiksi todistetut jäljennökset olisivat riittämättömiä.

2. Lähetetyt asiakirjakokoelmat ja asiakirjat palautetaan mahdollisimman pian.

Tuokinta

10 kappale

1. Toisen valtion tulliviranomainen ryhtyy toisen valtion tulliviranomaisen pyynnöstä kaikkiin virallisiin tutkimuksiin sellaisten toimien suhteen, jotka ovat tai näyttävät olevan tullilakien vastaisia. Se ilmoittaa tutkimusten tulokset pyynnön esittäneelle viranomaiselle.

2. Nämä tutkimukset suoritetaan pyynnön saaneen valtion lakien ja säännösten mukaisesti.

3. Toisen valtion tullilaitoksen virkamiehet, joilla on oikeus tutkia tullilakien vastaisia tekoja, voivat erityisissä tapauksissa ja edellyttäen, että toisen valtion tullilaitoksen toimivaltaiset virkamiehet ovat antaneet siihen suostumuksensa, olla läsnä jälkimmäisen valtion alueella silloin, kun tämän valtion tulliviranomainen tutkii tullilakien vastaisia tekoja, jotka koskevat ensin mainittua viranomaista.

Asiantuntijat ja todistajat

11 kappale

Jos toisen valtion tuomioistuimet tai viranomaiset tullilakien vastaisia tekoja käsitellessä

sään sitä pyytävät, toisen valtion tullilaitos voi valtuuttaa virkamiehensä esiintymään todistajana tai asiantuntijana näissä tuomioistuimissa tai näiden viranomaisten edessä. Kyseiset virkamiehet todistavat sellaisista seikoista, jotka he ovat todenneet hoitaessaan virkaansa, ja esittävät sellaisia asiakirjakokoelmia, asiakirjoja tai muuta aineistoa taikka niiden oikeiksi todistettuja jäljennöksiä, joiden voidaan katsoa olevan olennaisia oikeudenkäyntimenettelyn kannalta. Todistamis- tai kuulemispyynnöstä pitää käydä selvästi ilmi, minkä asian johdosta ja missä ominaisuudessa virkamiestä kuullaan.

Virkamiesten käyntejä koskevat järjestelyt

12 kappale

Kun toisen valtion tullilaitoksen virkamiehet tämän sopimuksen mukaisissa tapauksissa ovat läsnä toisen valtion alueella, heidän on aina pystyttävä todistamaan virka-asemansa. Heihin kohdistuneiden rikosten tai heidän mahdollisesti tekemiensä rikosten oikeudellisten seuraamusten osalta heitä kohdellaan samalla tavalla kuin isäntämaan tulliviranomaista. He eivät saa käyttää virkapukua eivätkä kantaa aseita.

Tietojen ja asiakirjojen käyttö

13 kappale

1. Saatuja tietoja, tiedonantoja ja asiakirjoja käytetään yksinomaan tämän sopimuksen tarkoituksiin. Niitä ei luovuteta tai käytetä mihinkään muihin tarkoituksiin, ellei tiedot toimitaneet tulliviranomainen nimenomaisesti hyväksy ja tiedot vastaanottanut tulliviranomaista sitovat määräykset salli tietojen luovuttamista.

2. Pyyntöille, tiedoille, asiantuntijalausunnoille ja muille tiedonannoille, jotka jommankumman valtion tulliviranomainen on saanut haltuunsa tämän sopimuksen mukaisesti, annetaan tiedot vastaanottavassa valtiossa sama salassapitosuoja, jota sovelletaan samanlaisiin asiakirjoihin ja tietoihin kyseisen valtion kansallisen lainsäädännön mukaan.

14 kappale

1. Molempien valtioiden tulliviranomaiset saavat tämän sopimuksen tarkoituksen mukaisesti ja sen soveltamisalan puitteissa käyttää todistusaineistona tämän sopimuksen mukaisesti saatuja tietoja ja asiakirjoja pöytäkirjatussa todistusaineistossaan, selonteissaan ja todistajanlausunnoissaan sekä tuomioistuinmenettelyssä.

2. Tällaisten tietojen ja asiakirjojen käyttö todistusaineistona tuomioistuimissa ja niille annettava todistusvoima määräytyvät kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Poikkeus avunantamisvelvollisuudesta

15 kappale

1. Jos toisen valtion tulliviranomainen katsoo, että pyyntöön suostuminen vahingoittaisi valtion itsemääräämisoikeutta, turvallisuutta, yleistä järjestystä (ordre public) tai muita olennaisia etuja, tai merkitsi teollisten, liike- tai ammattisalaisuuksien loukkaamista, se voi kieltäytyä avunannosta tai se voi antaa sitä vain tietyin ehdoin.

2. Jos avunannosta kieltäydytään, kieltäytymispäätös ja sen perustelut on ilmoitettava viipymättä kirjallisesti pyynnön esittäneelle valtiolle.

3. Mikäli toisen valtion tulliviranomainen pyytää sellaista apua, jota se ei itse voisi antaa, jos siltä sitä pyydetäisiin, se huomauttaa tästä seikasta pyynnössään. Avunpyyntöön suostuminen on näissä tapauksissa pyynnön saaneen tulliviranomaisen harkinnassa.

Asiakirjojen tiedoksi antaminen

16 kappale

1. Toisen valtion tulliviranomainen toimittaa alueellaan asuville tai toimiville asianomaisille luonnollisille tai oikeushenkilöille toisen valtion tulliviranomaisen pyynnöstä tiedoksi asiakirjoja, jotka liittyvät tullilakien soveltamista koskeviin hallintoviranomaisten toimenpiteisiin ja päätöksiin.

2. Tämän sopimuksen mukainen asiakirjojen tiedoksianto suoritetaan pyynnön saaneen valtion lakien ja menettelytapojen mukaisesti. Tiedoksiantopyynnön pitää sisältää yhteenveto asiakirjan sisällöstä.

3. Jos pyynnön esittänyt valtio niin haluaa, tiedoksiannossa voidaan noudattaa tiettyä menettelytapaa edellyttäen, että pyydetty menettely on pyynnön saaneen valtion lainsäädännön ja käytännön mukainen.

4. Tiedoksiantotodistus voi olla asianomaisen henkilön antama, päiväyksellä varustettu ja vahvistettu vastaanottotodistus tai pyynnön saaneen valtion asianomaisen viranomaisen antama todistus, josta käy ilmi tiedoksiantotapa ja -päivämäärä.

Tietojenvaihto ja keskinäinen avunanto**17 kappale**

1. Tämän sopimuksen mukaista apua annetaan suoraan valtioiden tulliviranomaisten kesken.

2. Valtioiden tulliviranomaiset voivat järjestää suoran yhteydenpidon keskus- ja paikallis-hallinnon valvonta- ja tutkintayksikköjensä välillä, jotta tietojenvaihdon avulla helpotettaisiin kummankin valtion tullilakien vastaisten tekojen ehkäisemistä, tutkintaa ja syytteen asettamista.

Kustannukset**18 kappale**

Kumpikin tulliviranomainen luopuu vaatimasta korvausta niistä kustannuksista, jotka aiheutuvat tämän sopimuksen täytäntöönpanosta lukuun ottamatta 11 kappaleessa tarkoitetuista asiantuntijoista ja todistajista aiheutuneita kustannuksia.

Alueellinen soveltaminen; täytäntöönpano ja tulkinta**19 kappale**

1. Tätä sopimusta sovelletaan Suomen tasavallan alueella sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan alueella.

2. Valtioiden tulliviranomaiset päättävät keskenään tämän sopimuksen yksityiskohtaisista täytäntöönpanojärjestelyistä.

3. Valtioiden tulliviranomaiset pyrkivät yhteisymmärryksessä ratkaisemaan tämän sopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta syntyvät ongelmat tai epäselvyydet.

Voimaantulo ja päättäminen**20 kappale**

Kumpikin hallitus ilmoittaa toiselle, milloin tämän sopimuksen voimaansaattamiseksi tarvittavat valtiosäännön mukaiset toimenpiteet on suoritettu. Sopimus astuu voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä jälkimmäisen hallituksen ilmoituksen jälkeen.

Tämän sopimuksen voimassaoloaika on rajaton.

Kumpikin hallitus voi irtisanoa sopimuksen milloin tahansa diplomaattiteitse tehtävällä ilmoituksella. Jos sellainen ilmoitus tehdään, sopimus lakkaa olemasta voimassa kuuden kuukauden kuluttua ilmoituksen vastaanottamisesta.

Edellä olevassa on esitetty, mitä Suomen tasavallan hallitus ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ovat sopineet siinä käsitellyistä asioista.

Allekirjoitettu Helsingissä 26 päivänä heinäkuuta 1990 kahtena suomen- ja englanninkielisenä kappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Suomen tasavallan
hallituksen puolesta:

JERMU LAINE

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen
kuningaskunnan hallituksen puolesta:

Sir BRIAN UNWIN

MEMORANDUM OF UNDERSTANDING¹ BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE GOVERNMENT OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND REGARDING MUTUAL ADMINISTRATIVE ASSISTANCE BETWEEN THEIR CUSTOMS AUTHORITIES

The Government of the Republic of Finland and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland;

Considering that contravention of customs laws is detrimental to the economic, fiscal and social interests of their respective countries;

Considering that trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances constitutes a danger to public health and to society;

Considering the importance of assuring the accurate assessment of customs duties, taxes and other charges collected on the importation or exportation of goods and a proper implementation of provisions of prohibition, restriction and control;

Convinced that efforts to prevent the contravention of customs laws and to achieve greater accuracy in the collection of customs duties, taxes and other charges would be made more effective through close co-operation between their customs authorities;

Having regard to the Recommendation of the Customs Co-operation Council on Mutual Administrative Assistance of 5 December 1953;

Having regard also to the provisions of the Single Convention on Narcotic Drugs (New York, 30 March 1961),² the Convention on Psychotropic Substances (Vienna, 21 February 1971)³ and the Convention Against Illicit Trafficking in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances (adopted in Vienna, 19 December 1988)⁴ all drawn up under the auspices of the United Nations Organisation;

Have reached the following understanding:

Definitions

Paragraph 1

For the purposes of this Memorandum:

(a) "State" means one of the States whose Governments are signatory hereto;

(b) "customs laws" mean provisions laid down by law or regulation concerning the importation, exportation and transit of goods and means of payment, whether relating to customs duties, taxes or any other charges, or to measures of prohibition, restriction or control;

(c) "customs authority" means, for the Republic of Finland, the National Board of Customs (Tullihallitus), and for the United Kingdom, Her Majesty's Customs and Excise;

(d) "contravention" means any violation or attempted violation of customs laws.

Scope

Paragraph 2

1. The Governments will, through their customs authorities and in accordance with the provisions set out in this Memorandum, afford each other mutual assistance:

(a) in order to ensure that customs laws are properly observed;

(b) in order to prevent, investigate and prosecute contraventions of customs laws;

(c) in cases concerning delivery of documents regarding application of customs laws.

¹ Came into force on 10 October 1991, i.e. the thirtieth day following the date of the last of the notifications (of 10 September 1991) by which the Parties had informed each other of the completion of their respective constitutional procedures, in accordance with paragraph 20.

² United Nations, *Treaty Series*, vol. 520, p. 151; vol. 557, p. 280 (corrigendum to vol. 520, p. 39); vol. 570, p. 346 (procès-verbal of rectification of the authentic Russian text), and vol. 590, p. 325 (procès-verbal of rectification of the authentic Spanish text).

³ *Ibid.*, vol. 1019, p. 175.

⁴ *Ibid.*, vol. 1582, No. I-27627.

2. Assistance within the framework of this Memorandum will be rendered in accordance with the laws and regulations of the requested State and within the competence and available resources of the customs authority.

3. This Memorandum does not provide for the recovery of customs duties, taxes and any other charges.

Surveillance of persons, goods and means of transport

Paragraph 3

The customs authorities of the States will, either on their own initiative or on request, maintain special surveillance over inter alia:

(a) persons known to be, or suspected of, contravening the customs laws of the other State;

(b) movements of goods and means of payment which are reported by the customs authority of the other State as giving rise to substantial illicit traffic into or from the territory of its State;

(c) any means of transport which is known to be, or suspected of being, used in contravening the customs laws of the other State;

(d) places used for storing goods which may constitute substantial illicit trade in the other State.

Communication of information

Paragraph 4

1. The customs authorities of the States will, either on their own initiative or on request, supply to each other all information which may help to assure accuracy in:

(a) the collection of customs duties and other import and export taxes and charges and, in particular, information which may help to assess the value of goods for customs purposes and to establish their tariff classification;

(b) the implementation of import and export prohibitions and restrictions;

(c) the application of rules of origin not covered by other arrangements.

2. If the authority so requested does not have the information asked for, it may, at its own discretion, seek that information in accordance with the provisions of its customs laws.

Paragraph 5

The customs authority of one State will, upon request, supply to the customs authority of the requesting State, information concerning the following matters:

(a) whether goods which are imported into the requesting State have been lawfully exported from the requested State;

(b) whether goods which are exported from the requesting State have been lawfully imported into the requested State and the nature of the customs procedure, if any, under which the goods have been placed.

Paragraph 6

The customs authority of one State will, on its own initiative or upon request, supply to the customs authority of the other State all information likely to be of use to it relating to contraventions of the customs laws and, in particular, regarding:

(a) persons known to be, or suspected of, contravening the customs laws of the other State;

(b) goods known to be, or suspected of being, the subject of illicit traffic;

(c) means of transport known to be, or suspected of being, used in contraventions of customs laws in the other State;

(d) ways and means known to be, or suspected of being, employed in contraventions of customs laws.

Paragraph 7

The customs authority of one State will, on its own initiative or upon request, supply to the customs authority of the other State reports, records of evidence or certified copies of documents giving all available information on transactions, completed or planned, which constitute or appear to constitute a contravention of the customs laws of that State.

Paragraph 8

The documents provided for in this Memorandum may be replaced by computerised information produced in any form for the same purpose. All relevant information for the interpretation or utilisation of the material will be supplied at the same time.

Paragraph 9

1. Original files and documents will be requested only in cases where certified copies would be insufficient.

2. Files and documents which have been transmitted will be returned at the earliest opportunity.

Investigations

Paragraph 10

1. If the customs authority of one State so requests, the customs authority of the other State will initiate all official inquiries concerning operations which are or appear to be contrary to the customs laws. It will communicate the results of such inquiries to the requesting authority.

2. These inquiries will be conducted under the laws and regulations of the requested State.

3. The officials of the customs authority of one State, authorised to investigate contraventions of customs laws may, in particular cases, with the agreement of the authorised officials of the customs authority of the other State, be present in the territory of that State when those officials are investigating contraventions which are of concern to the authority first mentioned.

Experts and witnesses

Paragraph 11

If the courts or the authorities of one State so request in connection with contraventions of customs laws brought before them, the customs authority of the other State may authorise its officials to appear as witnesses or experts before those courts or authorities. Such officials will give evidence regarding facts established by them in the course of their duties, and produce such files, documents or other materials, or authenticated copies thereof, as may be considered essential for the proceedings. The request for appearance must clearly indicate in what case and in what capacity the official is to be examined.

Arrangements for visiting officials

Paragraph 12

When, in the circumstances provided for by this Memorandum, officials of the customs authority of one State are present in the territory of the other State, they must at all times be able to furnish proof of their official capacity. With respect to legal consequences for offences committed against them or which they might commit, they will be treated in a manner similar to that applied to the customs authority of the host State. They must not be in uniform nor carry arms.

Use of information and documents

Paragraph 13

1. Information, communications and documents obtained will be used solely for the purposes of this Memorandum. They will not be communicated or used for any other purposes unless the customs authority supplying them expressly approves and the law governing the customs authority which receives them allows such communications.

2. Requests, information, reports of experts and other communications provided to the customs authority of one of the States pursuant to this Memorandum will be accorded the same protection by the receiving State as is afforded to documents and information of like nature under the national law of that State.

Paragraph 14

1. The customs authorities of the States may, in accordance with the purposes and within the scope of this Memorandum, in their records of evidence, reports, and testimonies, and in proceedings brought before the courts, use as evidence information and documents received in accordance with this Memorandum.

2. The use made of such information and documents as evidence in the courts and the weight to be attached thereto will be determined in accordance with national laws.

Exception from the liability to render assistance

Paragraph 15

1. If the customs authority of one State considers that the compliance with the assistance requested of it would be prejudicial to the sovereignty, security, public order, public policy or other essential interests of that State, or would involve violation of an industrial, commercial or professional secret, it may refuse to provide the assistance, or may provide it only if certain conditions are met.

2. If assistance is refused, the decision and the reasons for the refusal must be notified in writing to the requesting State without delay.

3. If the customs authority of one State requests assistance which it would not be able to give if requested, it will draw attention to that fact in the request. Compliance with such

a request will be within the discretion of the customs authority to whom the request is made.

Delivery of documents

Paragraph 16

1. At the request of the customs authority of one State, the customs authority of the other State will deliver to the natural or legal persons concerned, residing or established in its territory, documents relating to measures and decisions taken by the administrative authorities in application of customs laws.

2. Delivery of documents under this Memorandum will be made in accordance with the laws and practices of the requested State. The request for delivery will contain a summary of the content of the document.

3. If the requesting State so wishes, delivery may be made by a particular method, provided that the requested procedure complies with the laws and practices of the requested State.

4. Evidence of delivery may take the form of a dated and certified acknowledgement of receipt by the person concerned or of a certificate of the competent authority in the requested State, indicating the method and date of the delivery.

Exchange of information and mutual assistance

Paragraph 17

1. Assistance provided for under this Memorandum will be supplied directly between the customs authorities of the States.

2. The customs authorities of the States may arrange for their central and local enforcement and investigation services to be in direct communication with each other in order to facilitate, through exchange of information, the prevention, investigation and prosecution of contraventions of the customs laws of their respective States.

Costs

Paragraph 18

Each customs authority will waive all claims for reimbursement of costs incurred in the execution of this Memorandum, with the exception of costs incurred in respect of the experts and witnesses referred to in Paragraph 11.

Territorial applicability, implementation and interpretation

Paragraph 19

1. This Memorandum will be applicable to the territory of the Republic of Finland, and to the territory of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

2. The customs authorities of the States will mutually decide on the detailed arrangements for implementation of this Memorandum.

3. The customs authorities of the States will endeavour by mutual accord to resolve problems or doubts arising from the interpretation or application of this Memorandum.

Entry into force and termination

Paragraph 20

Each Government will notify the other when the constitutional procedures deemed necessary by it to enable this Memorandum to enter into force have been completed. The Memorandum will enter into force on the thirtieth day following the date of the last Government notification.

This Memorandum will be of unlimited duration.

Either Government may terminate the Memorandum at any time by giving notice to the other through diplomatic channels. If such notice is given, the Memorandum will cease to have effect six months after the receipt of the notice.

The foregoing record represents the understandings reached between the Government of the Republic of Finland and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland upon the matters referred to therein.

Signed in duplicate at Helsinki on the 26 day of July 1990 in the Finnish and English languages, both texts having equal validity.

For the Government
of the Republic of Finland:

JERMU LAINE

For the Government
of the United Kingdom of Great Britain
and Northern Ireland:

Sir BRIAN UNWIN

[TRADUCTION — TRANSLATION]

MÉMORANDUM D'ACCORD¹ ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE DU NORD CONCERNANT L'ASSISTANCE MUTUELLE ADMINISTRATIVE ENTRE LEURS ADMINISTRATIONS DOUANIÈRES RESPECTIVES

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord;

Considérant que les infractions à la législation douanière sont préjudiciables aux intérêts économiques, financiers et commerciaux de leurs deux pays;

Considérant que le trafic de stupéfiants et de substances psychotropes constitue un danger pour la santé publique et pour la société;

Considérant qu'il est important d'assurer l'évaluation exacte des droits de douane, taxes et autres droits frappant l'importation ou l'exportation de marchandises et une application appropriée des dispositions en matière d'interdiction, de restriction et de contrôle;

Convaincus que les efforts visant à prévenir les infractions à la législation douanière et à assurer une meilleure perception des droits de douane, taxes et autres droits pourront être rendus plus efficaces au moyen d'une étroite coopération entre leurs administrations douanières;

Compte tenu de la recommandation du Conseil de coopération douanière sur l'assistance administrative mutuelle en date du 5 décembre 1953;

Compte tenu également des dispositions de la Convention unique sur les stupéfiants (New York, 30 mars 1961)², de la Convention sur les substances psychotropes (Vienne, 21 février 1971)³ et de la Convention contre le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes (adoptée à Vienne le 19 décembre 1988)⁴ élaborées sous les auspices de l'Organisation des Nations Unies;

Sont convenus de ce qui suit :

DÉFINITIONS

Paragraphe 1

Aux fins du présent Mémoire :

¹ Entré en vigueur le 10 octobre 1991, soit le trentième jour ayant suivi la date de la dernière des notifications (du 10 septembre 1991), par lesquelles les Parties s'étaient informées de l'accomplissement de leurs procédures constitutionnelles respectives, conformément au paragraphe 20.

² Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 520, p. 151; vol. 557, p. 280 (rectificatif au vol. 520, p. 309); vol. 570, p. 347 (procès-verbal de rectification du texte russe original) et vol. 590, p. 325 (procès-verbal de rectification du texte espagnol original).

³ *Ibid.*, vol. 1019, p. 175.

⁴ *Ibid.*, vol. 1582, n° 1-27627.

a) Le terme « Etat » s'entend de l'un ou l'autre des Etats signataires du présent Mémoire;

b) L'expression « législation douanière » s'entend des dispositions juridiques établies par les lois ou les règlements régissant l'importation, l'exportation et le transit des marchandises et des moyens de paiement, qu'ils concernent les droits de douane, les taxes ou tous autres droits, ou les mesures d'interdiction, de restriction ou de contrôle;

c) L'expression « administration douanière » désigne, pour la République de Finlande, le Conseil des douanes (Tullihallitus), et pour le Royaume-Uni, le Service des douanes et accises de Sa Majesté (Her Majesty's Customs and Excise);

d) Le terme « infraction » désigne toute violation de la législation douanière et toute tentative de violation.

PORTÉE DE L'ASSISTANCE

Paragraphe 2

1. Les Gouvernements se prêteront mutuellement assistance, par l'intermédiaire de leur administration douanière et conformément aux dispositions du présent Mémoire :

a) En vue d'assurer la bonne application de la législation douanière;

b) En vue de prévenir, détecter et réprimer toute infraction à leur législation douanière;

c) Dans les affaires concernant la remise de documents relatifs à l'application de la législation douanière.

2. L'assistance visée dans le cadre du présent Mémoire est fournie conformément aux lois et règlements de l'Etat requis et dans les limites de la compétence et des ressources de l'administration douanière.

3. Le présent Mémoire ne comprend pas de dispositions en vue de la perception des droits de douane, taxes et autres droits.

SURVEILLANCE DES PERSONNES, DES MARCHANDISES ET DES MOYENS DE TRANSPORT

Paragraphe 3

Les administrations douanières des Etats exerceront, de leur propre initiative ou sur demande, une surveillance spéciale notamment sur :

a) Les personnes connues comme commettant ou soupçonnées de commettre des infractions à la législation douanière de l'autre Etat;

b) Les mouvements de marchandises et de moyens de paiement dont l'administration douanière indique qu'ils donnent lieu à un important trafic illicite vers le territoire de l'autre Etat ou à partir de ce territoire;

c) Tous moyens de transport utilisés ou suspectés d'être utilisés pour commettre des infractions contre la législation douanière de l'autre Etat;

d) Les emplacements utilisés pour l'entreposage de marchandises pouvant constituer un important commerce illicite dans l'autre Etat.

COMMUNICATION DE RENSEIGNEMENTS

Paragraphe 4

1. Les administrations douanières des Etats se communiquent mutuellement, de leur propre initiative ou sur demande, tous autres renseignements pouvant contribuer à assurer correctement :

a) La perception des droits de douane et autres taxes et droits d'importation et d'exportation et en particulier, les renseignements pouvant aider à déterminer la valeur des marchandises aux fins de tarification et leur classification tarifaire;

b) L'application des interdictions et restrictions en matière d'importations et d'exportations;

c) L'application des règles d'origines non prévue par d'autres accords.

2. Si l'administration ainsi requise ne dispose pas des renseignements demandés, elle pourra, à sa convenance, entreprendre une enquête conformément aux dispositions de sa législation douanière.

Paragraphe 5

L'administration douanière d'un Etat communiquera sur demande à l'administration douanière de l'Etat requérant, des renseignements permettant de confirmer que :

a) Les marchandises importées dans l'Etat requérant ont été légalement exportées du territoire de l'Etat requis;

b) Les marchandises exportées de l'Etat requérant ont été légalement importées dans l'Etat requis, en indiquant, le cas échéant, la nature des procédures douanières dont ces marchandises auraient fait l'objet.

Paragraphe 6

L'administration douanière d'un Etat communiquera, de sa propre initiative ou sur demande, à l'administration douanière de l'autre Etat, tous les renseignements pouvant présenter une utilité en matière d'infractions à la législation douanière et, en particulier, en ce qui concerne :

a) Les personnes connues comme commettant ou soupçonnées de commettre des infractions à la législation douanière de l'autre Etat;

b) Les marchandises dont on sait ou dont on soupçonne qu'elles font l'objet d'un trafic illicite;

c) Les moyens de transport utilisés ou suspectés d'être utilisés pour commettre des infractions contre la législation douanière de l'autre Etat;

d) Les voies et moyens connus pour être employés ou suspectés d'être employés dans des infractions contre la législation douanière.

Paragraphe 7

L'administration douanière d'un Etat communiquera, de sa propre initiative ou sur demande, à l'administration douanière de l'autre Etat, les rapports, pièces à conviction ou des copies certifiées conformes de documents contenant toutes les informations dont elle dispose sur des transactions réalisées ou projetées, qui contreviennent ou semblent contrevenir à la législation douanière de cet Etat.

Paragraphe 8

Les documents visés dans le présent Mémorandum peuvent être remplacés par des données informatisées produites aux mêmes fins sous une forme quelconque. Tous les renseignements pertinents pour l'interprétation ou l'utilisation de ces documents seront fournis en même temps que ces données.

Paragraphe 9

1. Les dossiers et documents originaux ne seront demandés que dans les cas où des copies certifiées conformes ne seraient pas suffisantes.

2. Les dossiers et documents transmis seront envoyés en retour dans les plus brefs délais.

ENQUÊTES

Paragraphe 10

1. Si l'administration douanière d'un Etat en fait la demande, l'administration douanière de l'autre Etat entreprend toute enquête officielle concernant des opérations qui sont ou paraissent contraires aux règlements douaniers. Elle en communique les résultats à l'autorité requérante.

2. Ces enquêtes seront menées conformément aux lois et règlements de l'Etat requis.

3. Les fonctionnaires de l'administration douanière d'un Etat, chargés d'enquêter sur des infractions à la législation douanière, pourront, dans certains cas, avec l'accord des fonctionnaires compétents de l'administration douanière de l'autre Etat, être présents dans le territoire de cet Etat lorsque ces fonctionnaires enquêteront sur des infractions intéressant l'administration du premier Etat.

EXPERTS ET TÉMOINS

Paragraphe 11

Si les tribunaux ou l'administration d'un Etat en font la demande au sujet d'infractions à la législation douanière dont ils sont saisis, l'administration douanière de l'autre Etat peut autoriser ses fonctionnaires à comparaître en qualité de témoins ou d'experts devant ces tribunaux ou administrations. Ces fonctionnaires produiront des preuves concernant des faits établis par eux dans l'exercice de leurs fonctions, et produiront les dossiers, documents et autres pièces, ou des copies certifiées conformes de ces derniers, qui peuvent être jugés essentiels à la bonne marche des procédures. La demande de comparution devra indiquer clairement pour quelle affaire et en quelle capacité le fonctionnaire doit être entendu.

DISPOSITIONS CONCERNANT LES FONCTIONNAIRES EN VISITE

Paragraphe 12

Lorsque, dans les circonstances prévues par le présent Mémorandum, des fonctionnaires de l'administration douanière d'un Etat sont présents dans le territoire de l'autre Etat, ils doivent à tout moment pouvoir présenter la preuve de leur qualité officielle. En ce qui concerne les conséquences légales d'infractions commises contre eux ou qu'ils pourraient commettre, ils seront traités d'une manière similaire

à celle qui est appliquée à l'administration douanière de l'Etat d'accueil. Ils ne devront pas être en uniforme ni porter des armes.

UTILISATION D'INFORMATIONS ET DE DOCUMENTS

Paragraphe 13

1. Les informations, communications et documents obtenus seront utilisés uniquement aux fins du présent Mémoire. Ils ne seront pas communiqués ou utilisés à toutes autres fins, à moins que l'administration douanière qui les a fournis ne donne son accord et que la législation régissant l'administration douanière qui les reçoit ne permette de telles communications.

2. Les demandes, renseignements, rapports d'experts et autres communications fournis à l'administration douanière de l'un des Etats en vertu du présent Mémoire feront l'objet de la part de l'Etat qui les reçoit, de la même protection qui est accordée aux documents et informations de même nature en vertu de la législation nationale de cet Etat.

Paragraphe 14

1. Les administrations douanières des Etats peuvent, conformément aux buts du présent Mémoire et dans les limites de son champ d'application, utiliser comme éléments de preuve dans leurs dossiers, rapports et témoignages et dans les actions judiciaires intentées devant les tribunaux, les informations et documents reçus conformément aux dispositions du présent Mémoire.

2. L'utilisation qui sera faite de ces informations et documents en tant que preuve devant les tribunaux et le poids qui doit leur être attribué seront déterminés conformément aux législations nationales.

DÉROGATION À L'OBLIGATION D'ASSISTANCE

Paragraphe 15

1. Si l'administration douanière d'un Etat estime qu'en donnant suite à l'assistance requise, elle risquerait de porter atteinte à la souveraineté, à la sécurité, à l'ordre public, à l'administration publique ou à tous autres intérêts essentiels de cet Etat, ou d'entraîner la violation d'un secret industriel, commercial ou professionnel, elle peut refuser de prêter cette assistance, ou subordonner son concours à certaines conditions.

2. Si l'assistance est refusée, la décision et les raisons du refus doivent être notifiées par écrit sans délai à l'Etat requérant.

3. Si l'administration douanière d'un Etat demande une assistance qu'elle ne pourrait prêter elle-même si elle en était requise, elle appellera l'attention sur ce fait dans sa demande. L'administration douanière à laquelle une telle demande est présentée aura toute latitude concernant la suite à donner à cette demande.

REMISE DE DOCUMENTS

Paragraphe 16

1. A la demande de l'administration douanière d'un Etat, l'administration douanière de l'autre Etat remettra aux personnes physiques ou morales concernées, résidant ou établies dans son territoire, des documents relatifs aux mesures et aux

décisions prises par les autorités administratives en application de la législation douanière.

2. La remise de documents en vertu du présent Mémoire sera effectuée conformément à la législation et à la pratique de l'Etat requis. La demande de remise comportera un résumé de la teneur du document.

3. Si l'Etat requérant le désire, il peut être procédé à la remise par une méthode particulière, à condition que la procédure requise soit conforme à la législation et à la pratique de l'Etat requis.

4. La preuve de la remise peut prendre la forme d'un accusé de réception daté et certifié par la personne concernée ou d'une attestation de l'autorité compétente de l'Etat requis, indiquant le moyen et la date de la remise.

ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS ET ASSISTANCE MUTUELLE

Paragraphe 17

1. L'assistance fournie en application du présent Mémoire sera échangée directement entre les administrations douanières des Etats.

2. Les administrations douanières des Etats peuvent prendre des dispositions pour mettre directement en communication entre eux leurs services centraux et locaux d'exécution et d'enquête en vue de faciliter, au moyen de l'échange de renseignements, la prévention, la recherche et la répression des infractions à la législation douanière de leurs Etats respectifs.

FRAIS

Paragraphe 18

Chaque administration douanière renoncera à toute réclamation en remboursement de frais encourus pour l'exécution des dispositions du présent Mémoire, à l'exception des frais entraînés par la comparution des experts et témoins mentionnés au paragraphe 11.

APPLICABILITÉ TERRITORIALE, APPLICATION ET INTERPRÉTATION

Paragraphe 19

1. Le présent Mémoire s'appliquera au territoire de la République de Finlande et au territoire du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

2. Les administrations douanières des Etats décideront en commun des dispositions de détail à prendre pour l'application du présent Mémoire.

3. Les administrations douanières des Etats s'efforceront de résoudre d'un commun accord les problèmes ou les doutes auxquels pourraient donner lieu l'interprétation ou l'application du présent Mémoire.

ENTRÉE EN VIGUEUR ET EXTINCTION

Paragraphe 20

Chaque gouvernement notifiera à l'autre la date à laquelle les formalités constitutionnelles jugées nécessaires pour permettre l'entrée en vigueur du présent Mémoire.

randum auront été remplis. Le Mémorandum entrera en vigueur le trentième jour qui suivra la date de la dernière notification d'un gouvernement.

Le présent Mémorandum aura une durée indéterminée.

L'un ou l'autre des gouvernements peut mettre fin à tout moment au Mémorandum en adressant une notification à l'autre par la voie diplomatique. Si une telle notification est donnée, le Mémorandum cessera d'avoir effet six mois après réception de la notification.

Le document qui précède représente l'Accord conclu entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord sur les questions qui y sont mentionnées.

SIGNÉ en double exemplaire à Helsinki le 26e jour du mois de juillet 1990 en langues finnoise et anglaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement
de la République de Finlande :

JERMU LAINE

Pour le Gouvernement
du Royaume-Uni de Grande-Bretagne
et d'Irlande du Nord

SIR BRIAN UNWIN
